



# Борба

ВЕЛИКО ТЪРНЕВО  
БРОЙ 101 (2613) ГОД. XXVIСЪБОТА, 23 АВГУСТ 1969 г.  
ЦЕНА 2 СТ.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

## ГРАД -- ВРЪСТНИК НА СВОБОДАТА



През 1969 г. трудещите се от Павликени отбелязват две забележителни годишнини, два юбилея — 75 години от създаването на партийната организация в града и 25 години от победата

на социалистическата революция в България.

Павликени е един от малките градове в страната, Малко са и паметниците за неговото минало. Първа предстои на историците да установят от кога съществува селището, какво е било негово население и поминък през вековете.

През 1877 г., когато от тука преминават братята освободители — славните богатири на княз Мирски, то е било малко турско село с 50—60 къщи. След Освобождението, благодарение на своето географско разположение, същото бързо се разраства и оформя, като естествен политически и културен център на богат селскостопански район. Населението бързо нараства от 580 души през 1880 г. на 6383 през 1946 г. През 1943 година Павликени е обявен за град. Пред мен е географският речник на Жеко Топазов, в който пише: „Павликени е средище на 33 села. Градът е стоварище на много жито, за харно цвекло, грозде, зеленчуци, овошия, птици, яйца и други. Тука се наброяват няколко предприятя за брашно, растителни масла, цигли и др. Голяма част от населението му се занимава със земеделие.“

Победата на 9 септември 1944 г. откри нова страница и в развитието на нашия град. Но това не дойде даром. То беше извоювано в продължителна бор

ба против капитализма и фашизма.

Пред 75 години, още в първите години след Бузлуджанския конгрес, група ентузиастични привърженици на социализма от Павликени, участвали в марксистическите кръжоци във Велико Търново, ръководени от Димитър Благоев, Вела Благоева и Никола Габровски, полагат основите на партийната организация. В сърцата на павликенските комунисти, на всички трудещи се никна яма да излее дълбоката почит и признателност към Панайот Венков, Никола Крагунов — участници в Бузлуджанския конгрес и видни дейатели на павликенската партийна организация, към много техни последователи, които водиха смела борба за победата на социализма. По случай 75-годишнината на партийната организация, признателното поколение издигна в центъра на града паметник на участника в Бузлуджанския конгрес Панайот Венков. Още с първите стъпки на социалистическото движение под червеното знаме на Партията се нареди и младежта. Комсомолската и ремсовата организация записаха много от светли страници в борбата срещу капитализма и фашизма. От „Червената гимназия“ попризна на Партията излизат на 25 партизани в различни краища на страната и много от тях загиват в неравен бой с врага.

Десетки членове на Партията и РМС минават през полицейските участъци, затворите, концлагерите. Но нищо не можа да сломи вярата в победата. Имената на Димитър Стоянов, Илия Златев и Иван Николов са записани в списъка на безсмъртните.

... Илия Златев (Камон) загива в неравен бой с жандармерия и полиция на 30 март 1944 г. край Царски извор, сега с. Чапаево.

... Павликенската младежка организация, когато яма да забрави своя изтъкнат младежки ръководител секретаря на районния комитет на РМС, народния партизанин Димитър Стоянов (Иван), който до последния си дъх с много енергия и вяра работи за победата на комунизма.

... На 5 декември 1943 г. вражески куршум срази в студентите води на Росица край Горско Косово народния партизанин от Габровско-Севлиево партизански отряд Иван Николов (Велко) от с. Бяла. Неговите родители от 1947 година дойдоха в града.

Имената на тези герои са издълбани в гранит. В чест на юбилея ще бъдат открити техни паметници, за да напомнят на поколенията саможертвата им.

В годините на народната власт в Павликени израснаха машиностроителен завод, винарски завод, за

(Следва на 2 стр.)

## В ДНИТЕ ПРЕД ЮБИЛЕЯ ИСТИНАТА СИ Е НАЙ-КРАСИВА

### ВИСОКИ НАГРАДИ

В предюбилейното съвещание предприятията от нашия окръг са в челните редици. Вчерашни колектива изживяха възбуждащи мигове по случай получаването на достойни награди за положен труд. При тържествена обстановка на колектива на ДМЗ „Първи май“ — Полски Тръмбеш бе връчено от първия зам.-министър на машиностроението инж. Пеню Кирилов юбилейното знаме на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите. Преходното червено знаме на Министерския съвет и Централния съвет на профсъюзите за второто тримесечие по лучша Държавни захарни заводи — Горна Оряховица, а преходното червено знаме на Министерството на машиностроението и Централния комитет на профсъюза — колективът на Завода за телферни електродвигатели във Велико Търново.

### ПРЕДСРОЧНО

Дванадесет дни вече колективът на ДСП „Родопи“ — Велико Търново работи по плана за септември. Благодарение на преизпълнението на производствената програма във всички клонове и цехове на предприятието, планът за осем месеца — 22 397 000 лева, бе изпълнен на 10 август. До 21 август е произведена продукция за 23 792 000 лв. и е постигнато преизпълнение 1 395 000 лева. Предвижда се до края на месеца надплановата продукция да достигне 1 580 000 лева.

Най-голяма заслуга за този предпразничен успех на предприятието има колективът на цех „Месопереработка“ — клон Велико Търново, с ръководител д-р Иван Ибришимов, произвел продукция на стойност 10 580 000 лева при план 7 993 000 лева.

Н. РАДЕВА

Завод за оперативни запорни устройства. Малко хора го знаят, още по-малко знаят къде се намира и как се стига до него. Най-точна информация могат да дадат строителите. Защото заводът сега е техен обект. Нещо неотделимо от живота им повече от половин година. След време ще бъде част от биографията им. Нали така казваме — биографията на строителя е изградена от това, което е сътворил.

В една малка отсечка от време — 1 февруари до средата на август, е изключена голямата промяна, настъпила в лятото под Чолакова махала. През февруари тук дойдоха хората от бригадата на Деню Събев. Преди да започнат строителните работи, трябваше да „се свържат“ с оградната от Янтра равна поляна. В най-студения месец започнаха да строят моста.

Бяхме да ни съжали човек — разказват строителите. — Имаше само една барака на отсрещната страна под Бетония възел. Но всичко се забравя.

После всичко тръгна по график. За седемте месеца строителите трябва да извадят 290 000 лева от предвидените за годината 700 000 лева за обекта. Само очите могат да дадат представа за сурово изпълнените строителни задачи. Защото какво значат 293 000 лева, усвоени до края на юли, ако не видиш вдигнатия главен корпус, почти довършената сграда на столовата и всичко останало, направено през тези месеци. Петнадесет души, които всеки ден са идвали на строежа със своите радости и тревожни мисли, които не са подгваляли крак от седлото дванадесет и от един до четири след обяд, те едва ли могат да видят мащабите на своята работа, така, както майката не забелязва растежа на детето си. А интересно е сравнението — колко лесно е било да пребори човек тези петнадесет души на голата поляна и колко трудно е сега това, след построяването на главния корпус, с разпръскването им на подбобките, четири от които трябва да бъдат предадени до края на

годината.

Отскоро по обекта работи и изкопчийско-бетонджийската бригада на Никола Демирев. Почти на довършване е външната канализация за промишлено-битови води. Но с право строителите от бригадата на Деню Събев се смятат за стопани на обекта — те написаха „а“ то на строежа и ще си отидат чак когато бъдещите производственици ще са направили завода известен. Струва ми се, че когато след години ще изброяват обектите си, този ще бъде един от първите. Защото всеки строеж е труден, всеки започва с първа копка, но не винаги при такива трудни обстоятелства и направеното да е така убедително открояващо се.

А бригадата наистина е интересна. Девата година повечето от хората и работят заедно. Как то шеговито се изразяват, „познават не само кътните си зъби, а и кого кой зъб го боли“.

Този постоянен състав на бригадата обяснява някои съществени неща. Първо, стремешт да се намали разликата в месечното възнаграждение и дал добър резултат — само дваматрима имат пети разряд. При това майсторите са си майстори — без професионалното умение на бригадир на Енчо Денев, Денчо Тодоров, Стефан Стефанов бригадата не би имала

та това име и тази тежест. Второто — една малка наглед, но показателна постъпка. Това са петнадесетте лева, изпратени на войника Величко Цветанов пред Деня на строителя. Тя потвърждава повече от всичко останало, че зад званието „Бригада за комунистически труд“ стоят не само фрази, а топли, сърдечни отношения. Зад това звание стоят и многото награди на бригадата, успешното й участие в съревнованието с другите колективи към Промисления район на Строителната организация — Велико Търново. А може би и оправданото самочувствие, че не са случайна бригада — два орденена има бригадирът Деню Събев, зад нейното име стоят Профсъюзният дом, комплекс „Дружба“, блоковете „Маяковски“ и „Столетов“. Основното училище на ул. „Мармарииска“. Вероятно нещо съм пропуснала да чуя или да ми разкажат строителите от бригадата. От тях науча тези неща. Накрая ми казаха:

— Това е то всичко. Ти ще го доукрасиш.

Затруднена съм да го украся. Истината си е най-красива.

Н. ЯМБОЛИЕВА

## ЗЛАТНИЯТ ФОНД НА БЗНС



Предюбилейни дни. Те носят ла на победния Девети септември, връщат ни години на зад, припомнят ни за най-хубавите дни в нашия живот.

И сега сякаш отново се връща онай паметен септемврийски ден на 1944 година. Толкова силно е възбудено, неизмерима е радостта. Навсякъде в окръга се чувства полъхът на голяма, светла ден.

Празничен беше салонът на Дома на Народната армия в четвъртък. Тук дойдоха сдружени земеделци от всички кътове на окръга. И когато на сцената излязоха официалните лица, дълго се носеше спонтанният израз на радостта „БКП, БКП!“, „Вечна дружба! Вечна дружба!“. Гости на тържествената предюбилейна среща по случай награждаването на сдружените земеделци от окръга с юбилейната значка на Постоянното присъствие на БЗНС за активно участие в укрепване на народната власт и строителството на социализма баха Алексис Иванов — член на Управителния съвет на БЗНС, зам. министър на земеделието, Йордан Костов — член на Централния комитет на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП, Петко Кожухаров — член на УС на БЗНС и председател на Окръжното ръководство на БЗНС, членове на бюро на Окръжното ръководство на БЗНС.

Доклада, който прочете другият Петко Кожухаров, възнува

ше всички, предизвикваше радост, караше ни да се чувствуваме горди, че сме българи. Та нима можеш да бъдеш спокоен, когато пред очите ти Родната, родният край се е променил и виждаш своя дял в това.

С чувство на законна гордост трябва да отбележим на тази среща активното участие на сдружените земеделци както в антифашистката борба, така и в укрепването на народната власт, строителството на социализма, заявяи другарят Кожухаров.

Председателят на Окръжното ръководство на БЗНС съобщил, че за добре изпълнен съюзен дълг по случай 25-годишнината от социалистическата революция са наградени 450 сдружени земеделци с юбилейната значка на ПП на БЗНС и с грамота.

Това е златният фонд на наша та организация, завърши другият Кожухаров, което е гаранция, че новите задачи, които Партията и правителството поставят, ще бъдат изпълнени с чест.

Много възнуващ бе моментът когато другарят Кожухаров връчи юбилейната значка на другия Йордан Костов, с която и той е награден. Всички станаха на крака и дълго, дълго даваха израз на своята радост.

Трогнат другарят Костов „ляголари. Велико е делото, което извърши“ Постоянното присъствие на БЗНС, каза той. Българският земеделски народен съюз

укрепна, сплоти се, работи братски с БКП за изграждането на социализма. Неговите членове, подчерта другарят Костов, са неуморни борци за крепко единство с БКП, дръзновеи строители на нашето общество.

Другарят Алекс Иванов връчи юбилейната значка на другия Петко Кожухаров. Той представя участниците в срещата, а чрез тях и всички сдружени земеделци от окръга, предаде им пламенните поздравии на Постоянното присъствие на БЗНС и неговия съюзен секретар — другарят Георги Трайков.

На присъстващите на срещата бяха раздадени юбилейни грамоти.

От името на всички бяха изпратени телеграми до ЦК на БКП и ПП на БЗНС.

### П. КАИШАНОВ

Участници в срещата, посетили на високи трудови отпачия в селското стопанство: Христо Илиев от Страхилово, Иван Александров от Неда, Заврако Яков от Росица, Борис Милев от Радаково, Лефтер Младенов от Лозен, Ангел Божанов от Дичини и Пеню Ганев от Обединение. С. Н. КАЧАКОВ

Площадът в Павликени

## Признателност за самоотвержения труд

Снощи младият град на окръга Полски Тръмбеш беше особено оживен. Тука дойдоха представители на над 4200-та участници в движението за комунистически труд от града и съставните села и общините Полски Сеновец, Обединение, Страхилово, Масларево за събор на участниците в това движение.

Множеството се отправи първо към Братската могила в парка на града, където бяха положени венци и беше почетена паметта на загиналите в борбата срещу капитализма и фашизма.

На трибуната на площада заеха места секретарят на Окръжния съвет на профсъюзите Недю Тотев, ръководители на града и общините-участнички в събора. Първият секретар на Градския комитет на БКП в Полски Тръмбеш Григор Ефтимов откри тържеството. Слово за възбуждения труд на участниците в движението произнесе председателят на Градския съвет на профсъ-

зите в Полски Тръмбеш Христо Борисов. Той благодари за всеотдайния труд на всички, говори за забележителните успехи през юбилейната година на 12-те бригади от Машиностроителния завод „Първи май“ в града, на 5-те бригади от ДИП „Странджа“, от ДСП „Булгарплод“ и др. в Полски Тръмбеш. Подчертава бяха и завоеванията на пионерите в движението сред селскостопанските труженници — 1256 участника от Полско-сеновската община и прославените зена на М. Карабалева, Т. Миланова, Р. Станчева, на 600-те участници от Обединенска община, на страхиловци и масларевчани.

След сърдечните поздравления участниците във възбуждащия събор единодушно гласуваха приветствени телеграми до ЦК на БКП и Централния съвет на профсъюзите.

До късно продължи богатият концерт, изнесен от участници в движението за комунистически труд.

Всемиладежки отчет „Пългът на младежта към революцията“

## Редове от рапортите

... Цялостната дейност на дружеството бе подчинена на съревнованието „Комсомолски дар за победата“. Всички работиха с жар и ентузиазъм. През първото шестмесечие на юбилейната година предприятието ни произведе продукция за 286 000 лева повече в сравнение със същия период на 1968 година. За това голям дял имат 60-те комсомолци, които са почти една трета от работническия колектив. На градската изложба на младежното техническо творчество и майсторство участвуваха с четири нови модела топци, които се произведоха по несприлагана досега технология. В резултат на внедрените младежки рационализаторски предложения производствеността на едно лице от про

мишлено-производствения персонал бе повишена с 30 на сто. ... (Комсомолско дружество при ДИП „Етър“ — Велико Търново). ... Плана за техническия прогрес изпълнихме 102 на сто. Участвувахме с успех в окръжната изложба на младежното техническо творчество и майсторство. Дружеството ни пое шефство над три важни обекта — разширение на АТП — Горна Оряховица, построяването на полуватоматични баристри и разширението на малеврената радиопередателна гара Горна Оряховица — и с чест се справи с възложените задачи. За редицата успехи бяхме наградени от Централния комитет на Комсомола. ... (Комсомолско дружество при Ш ая, сек

ция — Горна Оряховица). ... През юбилейната година 35 младежки повикани квалификационни си, 2 младежки бригади завоюваха званието „Бригада за комунистически труд“. ... (Комсомолско дружество при цех „Багери“ на Машиностроителния завод „Червена звезда“ — Дебелец). ... Ние, 20-те комсомолци от младежката комплексна бригада в Моравна обработваме 1470 дка с пшеница, царевица, захарно цвекло и други култури. При план 246 600 дка мена оран досега сме изорали близо 130 000 дка. Икономисахме горивна енергия и термална за 694 лева. ... (Комсомолско дружество при механизаторите — Моравна).

## ВЪЗЛУВУВАЩА СРЕЩА

Живогорният и разнообразен са иронията в Свишов пред юбилейната годишнина.

Свишов се състои възбуждаща среща на жените от града с техни съгражданици, участници в съпротивителната борба и в Отечествена война. На нея присъстваха полк. Стефан Младков, бивш командир на

Горнооряховската партизанска чета и участник в събитията в Павел. Надежда Козлева — председателка на Окръжния съвет на жените.

Другарите Стефан Молдов и Веселина Лазарова (Милка) разказаха спомени из партизанския живот.

М. ДАМСОВА



# НОВ МАШИНОСТРОИТЕЛЕН ЦЕНТЪР НА РОДИНАТА

Ако искаме да видим най-ярка промяна на пейзажа на България, трябва да отидем в хайдушкия Пирински край. Тук на ред с вековните мурови и букови гори в Пирин, Родопите, Рила и Беласица, със зелените морави край Струма и Места, ще видим и огромните корпуси на дайсетишата завода, построени през последните 10—15 години. Те нанася променна изпънато картината на цели райони.

В Петрич, най-южния град на републиката, доскоро доминираще селскостопанското производство. Единствено прасковите, ранните зеленчуци и кехлибареният тютюн носеха славата на този край.

Сега там работи голям консервен комбинат, който преработва част от селскостопанските плодове. В него се трудят близо 1000 работници, предимно жени. Продукцията на комбината „Петрич ка праскова“ е известна далеч над пределите на страната. За

почна изграждането и на крупен машиностроителен завод за нивомери и разходомери. В него се произвеждат над 80 вида производства, предимно части и съоръжения за други заводи. Годишната му продукция възлиза на 3 милиона лева, а след неговото окончателно завършване и разширение, което се предвижда да приключи през 1970 година, продукцията ще нарасне още два пъти. Сега всеки ден от това предприятие заминават пратки за различни краища на страната и чужбина.

Отвъд Пирин е построено най-крупното машиностроително предприятие — Завод за УКВ радиостанции. Най-крупно в окръга не само защото заема най-голяма площ, с най-много специалисти и работници, с най-голяма годишна продукция, а преди всичко, защото е съоръжено с най-модерен съвременна техника. В този завод край град Гоце Делчев са монтирани преди всичко автоматични електронни машини и съоръжения, с помощта на които производството е напълно автоматизирано и механизировано. Множество и най-различни радиостанции, необходими за промишлеността, селското стопанство и други нужди — ето производството на новия завод. Това предприятие измени основно не само пейзажа край града, но и социалния състав на населението.

Сега Банско, градът на Паясий и Ванцаров, е познат не само с неугасналата прелесть на древната българска планина и историческите паметници, а и с новите промишлени предприятия. Възходът се даде и по долината. Завод за ванта мебели и Завод за телефонна апаратура. А половинката? ... Така се шегуват банскалии, защото едно от най-големите предприятия в окръга — Завод за слаботокови релеа се намира между Банско и село Бана. ...

Заводът за ванта мебели произвежда близо 60 вида мебели от пиринска дървесина. И тук производственият процес са напълно механизирани и автоматизирани. На огромното командно табло се наблюдава производството и всеки миг главният инженер и неговите помощници знаят какво трябва да се направи в следващите минути и часове. Качеството на мебелите е от лично. За това говорят десетки писма до завода от неговата многобройна наша и чуждестранна клиентела. В завода за телефонна апаратура се произвеждат 112-линни телефонни номератори, 5/50 телефонни номератори, тридесетлинни, шестдесетлинни диспечерски уредби и много други производства. Но от трите предприятия най-модерен е Заводът за слаботокови релеа. Съоръжен със съвременни машини, ръководен от опитни, специалисти, този завод е един от най-реабилити в окръга.

В Разлог машиностроене няма, но химическата промишленост е на челно място в окръга. Първата крупна мощност на химията е Заводът за хидролиза и фуражни дрожди. Предприятието то има годишен капацитет 14 000 тона висококачествени дрожди. За първи път в Европа в завода се прилагат нови технологически процеси, които повишават витаминността на дрождите и поевтиняват заводската им цена. Суровина на предприятието са остатъци от дървообработващите заводи в окръга (шест на брой), отпадъци от горите. До този завод сега израсва още едно предприятие на химията — за производство из хартия и картон. Двата завода в близък бъдещ ще образуват голям комбинат на химията, един от най-го-

лемите по производство в България. Не са забравени и малките села в периферията на окръга — Белица и Якоруда. В тези напълно обновени села са построени три завода. Най-интересен от тях е Заводът за резервни части за дървообработващата и дърводобивна промишленост.

Разбира се, най-голям дял в машиностроенето на окръга има Благоевград. Тук са три предприятия — Завод за високоговорители, Завод за измервателни уреди и инструменти и Завод за телефонна техника. Само тези предприятия произвеждат за един месец цялата промишлена продукция на окръга от преди четири века. Най-висока оценка получават различните говорители звукови апарати и други производства на Завода за високоговорители. А многобройните машинни уреди и инструменти се търсят главно в чужбина. Френски фирми са предложили на завода да извират продукцията му за три години. Най-нов е Заводът за телефонна техника. А сега се изгражда още едно машиностроително предприятие — Завод за крепежни материали.

Всички тези заводи дават своя решаваща роля в икономиката на Пиринския край. А тази икономика се изменя в полза на промишлеността, макар че и селскостопанската продукция непрестанно се увеличава. И така ще продължава.

Георги ЖЕРЕВ



Стругарят Владимир Георгиев е млад работник, а вече му е познана една от най-трудните операции по изработката на детайли за телефонните работници в Завода за телефонни електрониката в Велико Търново.

Н. КАЧАКОВ

## САМООТВЕРЖЕНИЕТ ТРУД НА ОВЧАРИТЕ ОТ ДЗС — СВИЦОВ

За овчарите от ДЗС — Свицов година започна добре, въпреки тежката зима. Успехите им пред юбилейната годишнина на свободата са резултат на упорит и самоотвер-

жен труд. Решаващи се оказваха и някои фактори като търговията на стадата, добра та племенна работа, подобро хранене и гледане на животните. Фуражните култури, с които е засята по-голямата част от земята на стопанството, осигуряват достатъчно качествен фураж за овчите стада през зимата.

За успешната работа на овцевъдите голямо значение има и помощта, оказвана им от специалисти. Под ръководството на зоотехниката Теменужка Насилева правилно се прилагат всички зоотехнически мероприятия, изградена е добра организация на труда в овцевъдните. Голяма е ролята и

на богатия опит на главния зоотехник Стефан Телбис, който отделя немалко време за овчарите.

Тази година стопанството получи средно по 5.233 кг вълна от овца при план 4.200 килограма. Средният настриг от шилетата е 8.200 кг вместо предвидените 7.100 кг, а от овцете майки — 6.100 кг при план 5.700. Най-добри резултати получиха овчарите Иван Ангелов, Мустафа Сулев и други, които за високи трудови постижения през последните години очакваха гърдите си с по три-четири ордена — златни и сребърни.

К. КИНКОВ

## Строително управление „Водно строителство“ — В. Търново ТЪРСИ

да назначат за ремонтната си работилница във Велико Търново:

1. Автомобилни монтьори от VI до VIII разред — 3
2. Автомобилен елмонтьор от VI до VIII разред — 2
3. Пазачи — 2

Справка на телефон 21-72

5-4

## Усъвършенстването на конвейерното производство в ЗГГ „Металургия“

Поточната конвейерна организация на производството, прилагана в много заводи, има предимства пред индивидуалната и груповата форма. Тя значително увеличава ръстът на производството и на производителността на труда. Началото на конвейерното производство в ЗГГ „Металургия“ — Горна Оряховица бе поставено през третото тримесечие на 1963 година с внедряването на две релсови линии (по тощи) с работни колички и сво боден такт за монтажа на готварските печки. Тогава тази нодар за юбилей на свободата.

Няма кооператор и кооператорка, работник и работничка от плодородните поля на нашия окръг, който да не гори с пламъка на юбилейното съвествование, да не отдаде стотици несподобни дни, за да бъде срещата на юбилея заслужена, достойна. Днес от Велико Търново заминава за гр. Толбухин за срещата с Политбюро на ЦК на БКП 150-те представители, най-заслужилите първенци и челици в селското стопанство на окръга. Между тях са героите на социалистическия труд Тодор Колев от Обединение и Иван Горанов от ДЗС „Сувата“, звено водката Радка Стоилова от Киляфарево, механизаторите Димитър Ленков от Дечин и Георги Лазаров, председателят на ТКЗС бригадирът на комплексната бригада в Полски Сеновец Йордан Лазаров, председателят на ТКЗС — Ресен Христо Костандинов, комбайнерката Кръстинка Ичкова от Страхилово, кооператорът Никола Семаев от Дъсково, агрономът Милан Попов от Миланци, доайката Графиня Дончева от Златарица и много други.

На добър път!

нарасна на 32 броя, годишната производителност на един работник се увеличи от 36,7 на 540 печки, себестойността на печка — от 5000 к. кал/час от 71,95 лв. през 1965 г. бе снижена на 46,60 лв. през първото полугодие на 1969 година.

За производството на нафтови комбинирани готварски печки през октомври 1967 г. бе внедрена права поточна еднопредметна линия с работен лентов конвейер, която имаше дневно производство 20 печки. Минималната година организацията на конвейера бе усъвършенствувана, като за една смяна вече се монтираха 35—45 печки. Тази година бяха увеличени работните места на конвейера, съкрати се времето за монтаж на капачиците, подобри се снабдяването със заготовки, внедриха се електрически отвъртки за завиване на гайките и сега цехът произвежда дневно 135 печки.

В близките години конвейерното производство в ЗГГ „Металургия“ значително ще се усъвършенствува. За да се осигури

годишно производство на нафтови готварски и отоплителни печки през 1970 г. 210 000 броя, през 1975 г. — 260 000 и през 1980 г. — 460 000 печки заводът ще се изнесе на нова площадка. Тук ще бъде внедрена 90 на сто поточна организация и ще бъдат направени четири пластични конвейера с регулируеми тиран такт и 38 метра транспортен конвейер за преместване на голяма продукция до склада. Ще бъдат монтирани и три долгангови осемметрови разпределителни конвейера за транспортиране на ламарината за разкроявка в пресови участък, подкранови релсови пътища с теглене до един тоя за вътрешноцеховия транспорт.

Благодарение на непрестанните грижи на Партията и правителството пред ЗГГ „Металургия“ се разкриват все по-светли перспективи с внедряването на конвейери и усъвършенстване на производството.

Георги ПАНАЙОТОВ  
икономист в ЗГГ „Металургия“  
— Горна Оряховица

## МЕХАНИЗИРАНО ПРИБИРАНЕ НА ПРОЛЕТНИЦИТЕ

Из опита на ТКЗС — Полски Тръмбеш

В нашето стопанство се отглеждат годишно около 5500 дка слънчоглед, 8000 дка царевица за зърно и 2500 дка захарно цвекло. Прибирането на тези основни пролетни култури става изключително механизировано. Като има предвид състоянието им през тази година, ръководството на стопанството постави навреме задачата да се преустрои и приведе в пътна изправност наличната техника и се избягне загубата на зърно по време на прибирането.

За да се справят успешно с тази задача, механизаторите от ТКЗС — Полски Тръмбеш преустрояват 13 зърнокомбайни СК—3 и СК—4 за прибирането на слънчогледа. Излезли от тежката жътва на зърнено-житните култури, комбайните основно се провират и ремонтират износените възли, след което започва преустрояването им. Като новост, при преустройството на част от комбайните поставяме вместо наклонен шит, свободно въртящ се цилиндър с диаметър 130 милиметра. Така монтираният цилиндър ще намали тренето между него и питицата, а оттук — ще се намали и загубата на зърно. Освен това се осигурява и по-голяма видимост на комбайнера.

Паралелно с преустройството на зърнокомбайните за прибирането на слънчогледа, мислим и за прибирането на осемте хиляди декара царевица за зърно. От няколко години в нашето стопанство тя се прибира изключително механизировано. Наличните 5 кукурузокомбайни ККХ—3 са недостатъчни. Затова използваме масово зърнокомбай-

ните. Като новост през тази година в преустройството им за прибирането на царевицата е подмяната на решението апарат с такъв от слякокомбайн СК—2.6. За целта правим нова палицевеа греда от 50 х 50 х 4, като се поставят палицевеа секции и нож от слякокомбайн СК—2.6. Правим си и нов ексцентрик, като се изменя хода на ножа от 76 на 90 мм. Смятаме и опитно да поставим на някои от комбайните специални лифтери, с което да намалим загубата на паднали комбайни. С преустройството на решението апарат ще избегнем चुпенето на палицевеа секция и ножчета за ножа.

За прибирането на 2500 дка захарно цвекло разполагаме с два цвеклокомбайни С—25. Те са недостатъчни и цвеклоподемниците. Прибиращата техника в стопанството е в пътна изправност, като цвеклокомбайните работят още от 15 август.

По този начин кръгът на механизированото отглеждане на слънчогледа и царевицата е напълно затворен, а ръчният труд спрямо този на механизаторите е 23—24 процента. При една такава висока степен на механизацията при отглеждането на основните пролетни култури и прибирането на продукцията им очакваме себестойността за тази година за 100 кг слънчоглед да бъде 8,50 до 8,60 лв. Най-много, за царевицата — около 5 лв. и за захарно цвекло — 1,25 до 1,36 лева.

Марин ГИЧКОВ

главен инженер при ТКЗС — Полски Тръмбеш

## Корабостроителен и кораборемонтен завод „Ив. Димитров“ — гр. Гусе

Съобщава

на заинтересованите заводи и предприятия, че има свободен капацитет за ТОПЛО ПОЦИНКОВАНИЕ на детайли като тръби, винели и др. Максималните размери на поцинкованите валя са 6000 х 600 мм. Поцинковането се извършва бързо и качествено с покритие от 70 до 150 микрона.

Месечен капацитет за поцинковане до 200 тона.

Заявки да се изпращат на адреса на завода, а запитвания на следните телефони: 2-27-03, 2-51-07, 2-56-08 и 2-65-90, вътрешни телефонни номера 352, 374, 382 и 389.

5-1

## СП „Комунални услуги“ — Велико Търново ПРОДАВА

следните основни средства:  
Ремаркета по 2 тона — 2  
Мотор ЧЗ — 175 куб. — 1  
Справка в предприятието

3-3

## Да има винаги прясна, чиста вода



Още като дете той обичаше водата и мечташе да има работа с нея. И ето, че неговата мечта се осъществи през времето на народната власт. През 1956 г. Димитър Атанасов постъпва като майстор по водопроводите. И той започна да осигурява прясна питейна вода — толкова необходима за тукашните хора. Отначало му зачиха 12 села, но това не го смути, защото той бе комунист. Търбваше да се справи със старите водопроводни мрежи, каптажи, улични чешми, кладенци и да строи нови. Не се уплаши и от големите разстояния между тях села. Той бе подчинил всичко у себе си на голямото желание да осигури на хората тъй необходимата вода.

Този обикновен труженник ще го видите да подравнява или да замръзва по обектите си, а много пъти и да преспи в сесидните села. В село Козаревоц той подобри състоянието на 38 улични кладенци. В село Добри дял поправи цялата водопроводна мрежа и поднови всички улични чешми. Под негово ръководство бе изграден нов допълнителен каптаж, който увеличи дебита на водата в селото, увеличи водопроводната мрежа с още 2 км, направи 5 нови улични чешми, от които една е декоративна.

В село Кесарево Димитър Атанасов завари водопроводна мрежа от 13 км, а сега дължината ѝ надхвърля 30 км. И там е изработил една декоративна чешма. Негово дело е строежът на каптажа, резервоара и каменната чешма пред входа на ТКЗС в с. Теменуца. Неговият труд помогна и за направата на водопровода в с. Родина, както и на декоративната чешма сред селото каменната чешма пред стопанския двор и фонтана в центъра на с. Джуклиница. Така работи той с желание и обич към професията си цели 5 години в 12 села на Горноорхидейския район.

От 1961 г. районът му бе намален, защото водопроводната мрежа беше увеличена. Сега той обслужва селата Добри дял и Кесарево с обща водопроводна мрежа над 40 км и над 50 улични и 600 частни чешми. Неговият район е винаги образцов, затова той е постоянен ударник в сръбното движение. Той е от тия трудолюбиви и усърдни служители, които не се спират пред никакви трудности, шом е за благо на хората. Затова всички го почитат и уважават.

Димитър НЕШКОВ

## ИЗ БЕЛЕЖНИКА НА ЖУРНАЛИСТА

### ПРЕКАЛЕНО КУЛТУРНО ОБСЛУЖВАНЕ

Като ползува човек услугите на ДАП „Пътнически авторатранспорт“, на какви ли не чудеса се натъква. Случило се обаче на 17 август надминава всички очаквания — в смисъл, че ни отведат някъде в мечтаното комунистическо утре. В с. Златарица, в неделя вечерта пристигна извънредният автобус от градската мрежа във Велико Търново. Качихме се 55—60 души и заприготвихме парите си в очакване на кондуктора. Обаче рейсът започна да навърта километър след километър, з никаква кондуктор не се мърда. Помислих, че шофьорът го е оставил в Мердана или Драгичево да се види със свои близки (защото практиката познава и такъв случай), обаче и след отминаването на тези села, никой не ни обзепочва за билети. Като последно реално предположение в главата ми се мърна това, че след пристигането ни във Велико Търново шофьорът ще свърши тази ра-

бота и всичко ще се оправи. Скоро се озовахме пред автогара в окръжния град и основната маса пътници напусна колата, дори и такива постоянни клиенти на ДАП, които обикновено слизат на поликлиниката, подтикнати сигурно от неизвременно чувство за минут гратис, шом им се предоставя тази възможност (без да подозират, че в случая „авантата“ се отнасяше за всички пътници).

Автобусът в дух на най-културно обслужване се придвижва до поликлиниката. На този краен пункт на пътуването по-снзателни граждани запитаха шофьора какво става с билетите, така ли гратис ще пътуват, а той с най-чаровна усмивка обясни, че не са му осигурили кондуктор. Интересно като как ли е завършила тази история на прекалено културно безплатно превозване на цял автобус пътници?

Н. М.

ПО ВСЯКО ВРЕДНО ЯВЛЕНИЕ, СЕ  
ПУСКА БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

## ФОКУС — БОКУС

Как факирът Пенчо реши да остави занаята! ● История с нафтови печки ● Десет по два лева и шестдесет стотинки прави десет лева (за джоба) ● А бе, ти още ли не си се отказал от занаята? ● Сбогом, факирджилъ! Сбогом!

Факирът Пенчо реши да слезе сред хората и да се запознае отблизо с някой самобитен майстор на занаята.

Отиде първо в село Батак при магазинера Серафим Димитров. — Има ли нафтови печки? — глътно питаше един батакчанин.

— Няма — отговори магазинерът и го погледна братски, със съчувствие.

— Виж каква е работата — попушна другият батакчанин на ухото на питачия за нафтова печка — Още при получаването ми в Павликени печките са продадени от доставчиците, а при нашия магазинер са заведени само фиктивни. Пък в селото ни хората откога чакат за тях! Големите факири, ей!

Пенчо, който бе чул целия разговор, дълго мисли как е станал целият този фокус с нафтовите печки, но въпреки голямата си практика не можа да отгатне. Можеше да попита магазинера, но го досрамя. Все пак трябваше да се държи на положението. Пък и магазинерът рано

ели късно щеше да каже където трябва как е станал фокусът.

От Багак факирът Пенчо се отправи за Илаков рът.

— О, гледайте, факирът Пенчо дошъл! — зашушукаха селяните и като го наобиколиха, рекоха:

— Ти още ли не си се отказал от факирджилъ?

— Че защо да се отказвам?

— Ядоса се Пенчо.

— Защото в наше село има по-голям факир от тебе! — от върнаха му селяните.

— Кой е той, бе? — проплака от мъка Пенчо.

— Нашият магазинер Иван Хвърлев. Салам от 1.60 го продава за 2.60 без да му мигне око и прибира 10 лв. в джоба си, по същия начин рибар от 0.50 лв. я продава на клиентите за 0.80. Туй се казва факир! Играе си с ценоразпис!

— Сбогом, факирджилъ! — извика печално факирът Пенчо и професионално поосрамен, излезе в пенсия.

Де БРЕ

## ГОНЕНЕ НА ДИВОТО, ПЪК ТО БИЛО ПИТОМНО...



летне, а аз идвам — отговорих му и извадих ножа.

В този момент ме стресна мъж

ки глас:

— Хайде, ей! Да си гледате работата!...

Рязко се обърнах. Беше Иван Шивача.

Вечерта, когато в пивницата разказвах тази история на обяснения, че Иван Шивача уюява 50—60 свине за „Родопи“. Уюява си ги из кооперативните блокове за радост и преусещане на личния си джоб, а ние от ловна страст гоним дивото, което накрая се оказва питомно...

ДИМО СТОЕВ  
с. Сливница

„Забравеният павилион“ — под това заглавие бе поместен в бр. 71 на вестника критичен материал за лошо стопанисване на павилиона на ДТП „Балкантурист“ на ул. „Победа“ във Велико Търново. Изнесеното отговори на истината. Вzeti са мерки за изправяне на пропуските — в такъв смисъл беше отговорът, който получихме от Управлението на ДТП „Балкантурист“. Сега павилионът очаква многобройните си клиенти. Да се надяваме, че след всичко това, и те не са го забравяли!

Отговори на истината и изнесено то от тримесечния Владко в бр. 75 т. г. относно незадоволителното състояние на детското медицинско отделение на община Берово. Възлагам се мерки за коригиране на недостатъците — е отговорът на отел „Народно здраве“ при ОНС. Сега тримесечният Владко може да бъде напълно спокоен и да си гасла пречката работа — прироста и ки дограване!

В критичния материал „Как прекарваме свободното си време“ пионерката Марияна запозна читателите с липсата на детски площадки по някои от обектите улични в града. Сега се чака съответните отговори от Градския народен съвет да намерят и те малко свободна време и да отговорят какво мислят по повдигнатия въпрос.

„Зият дух от... бурканя“, така беше охарактеризирано в бр. 88 т. г. държането на някои от магазинерите от града и окръга при изкупуване на стъклени амбалажи от гражданите. Но тъй като оттогава няма сигнали за подобно държане на магазинери, ще ни се да върваме, че в буркана и изкупуването на стъклени амбалажи става в добрия дух на доброто обслужване.



### СЪВРЕМЕННИ КОНФЛИКТИ

О, минало, незабравимо!



## НЕОБИКНОВЕНА АКЦИЯ

Трудно. Много трудно бе през годините на съпротивителното движение. Много бяха задачите, с които партизанинът трябваше да се справят. Ще се спира на една от тях.

Естествено, че в гората бос не може да се ходи, а оння години — 1940—44, по време на войната, хлябът, обущата, дрехите и всичко друго беше с купон. Като работник във фабрика „Стабилност“ предложих на командването на отряда да вземем от фабриката главните транспортни ремъци, които бяха от гън и кожеша да се използват за подметки. Без всякакво колебание командирът заподява на Иван Христов Томкачиев, на мен и Иван Бобев да се справим с тази задача.

Като имаме предвид, че фабриката се намира сред селото и на около сто метра от община та, където имаше полиция да охраняват, ние трябваше много предпазливо да действваме. Ед на сутрин осъмнахме в северна

„Одраната сладкарница“ — като такава бе упомената в бр. 29 т. г. представителната сладкарница „Малина“ в центъра на града, на която голяма част от кожената тапицария по сделките бе в лошо състояние. След излизане на критичната бележка, благодарение на заплата хирургическа намеса от страна на стопаните й, тапицарията изкушава стари те си рани и днес се радва на доб ро здраве.

В „Нашата задача“ от бр. 95 т. г. бе засегнат въпроса относно пияното състояние на гражданите на едно от гишетата в Окръжния станция на съобщенията. Оказа се обаче, че в решаването на задачата трябва да се включат и търговските павилиони в града, които биха могли да обслужват много служители от пощенската станция в продажбата на голям брой таксови марки и с това да се създадат още по-добри условия за бързо и равно мерно обслужване. Още повече, че пример за това отношение има в град Горна Оряховица. Остана да се разду Горна Оряховица. Остана да се разду Горна Оряховица. Остана да се разду Горна Оряховица.

По повод критичния материал за недовършени осветителни работи в района на гарата от бр. 95 „Наша стрела“, неволно отправена към

та част на местността Дяла и там прекарахме цял ден. Към 2—3 ч. след обяд при нас дойде др. Никола Ганев Косешки, който ни донесе храна. За да не прави впечатление на врага, той носеше една въдича и водеше 12 годишния си син Ганчо и се представяше за рибар. Вечерта в 12 часа на върха на „Палик“ към нас трябваше да се присъедини още един партизанин, но той не дойде. Въпреки опасността от провал, започна ведта трябваше да бъде изпълнена. Бавно и предпазливо ние се спускахме надолу, презагизме реката и в колона по един стигнахме до фабриката. Понеже обстановката ни беше позната, не ни беше трудно. Другарят Томкачиев остана до гарата да ни охранява, а ние с Иван Бобев влязохме вътре. Спряхме ремъците без шум, сложихме ги в раниците и се изтеглихме по обратния път. На другия ден сутринта станало ясно, че ремъците ги няма.

След победата ние лично отидохме при бай Стефан Ралев да му кажем истината. Далохме му документ, с който той от ново си паваби ремъците от град Плевен. После се шегувахме и викаше: „Деню, защо не вземете и другите, че да ги подменим сега всичките“.

Така завърши една от многото акции, с които осигурихме обуща за партизанин.

Деню Райков ДЯНКОВ



„Енергоснабдяване“ изправя траекторията си към отговорниците от Елек тромонтажна група и Градския народен съвет, виновници за допуснатото протекане при довършване на електроснабдителна инсталация.

„От Марс, та при нас“ — в този материал от бр. 86 „Стрела“ даде нови данни около появилата се над Драганово летяща чиния, като по специално засегна въпроса за липсата на студени разхладителни напитки в селото. Защо в селото се е продала топла лимонада, засага отговор няма. Може би една с настъпването на студентите зими дни Сел комитет ще ни съобщи, че разполага вече и със студени напитки? Хитро, нали?

„Елате с нас, на кино-празн“ — ни канеше в бр. 88 от тази година и Д. Игнатов от Върбича, като имаше предвид местния кино-салон, където не се осигурявала доброкачествена вентилация. Читатели на вестника живо се интересуват дали кинопалата още съществува, та да прекарат някой ден от отпуска си там. За съжаление не можем да им отговорим, тъй като и ние чакаме отговор на този въпрос!

„Стрела“ — отчетник: СМЕХОМИР

## ВАЖНА ДАТА В ИСТОРИЯТА НА РУМЪНСКИЯ НАРОД

Днес е националният празник на Социалистическа република Румъния

В историята на всеки народ има важни моменти, които коренно променят пътищата и насоките на развитието на страната, определят дълбоките политически, икономически и социални преобразования. Такъв момент в хилядолетната история на Румъния е 23 август 1944 година. Тази година румънският народ със законна гордост ще чествува четвърт век от тази историческа дата.

Въоръженото въстание от август 1944 година, за чиито успех важна роля изиграха блиските победи на Съветската армия, бе повратен момент в исто

рията на Румъния. То донесе на румънския народ национално освобождение и отвори пътя за осъществяване на неговите идеи за свобода и социална правда, за победа на народната революция и изграждането на социалистическия строй.

„Румънският народ, както и другите народи — изтъкна на Деветия конгрес на Партията др. Николае Чаушеску — изпитва гореща признателност към съветските народи и към тяхната армия, които понесоха най-голям брой човешки и материални жертви и дадоха решителния принос за изваждането на човечеството от фашисткото иго.“

През 25-те години от това важно събитие Румъния измина цяла историческа епоха, извървя успешно пътя от капитализма към социализма, от строя, основан на експлоатацията и подтисничеството, към строя на свободата и социалната правда, в който се осъществява всестраният напредък на родината и се утвърждава напълно човешката личност.

От страна със слабо развито промишленост и с предимно аграрна икономика, в която имаше значителни феодални остатъци, Румъния се превърна в държава с динамична икономика и пропътуваща култура, с мощна и неспирно развиваща се промишленост и с кооперативно селско стопанство.

Неотклонно прожежданата по литика на социалистическо индустриализиране превърна Румъния в страна с модерна промишленост, която произвежда над 14 пъти повече продукция, в сравнение с 1938 година и осигурява две трети от необходимите машини и съоръжения за различни отрасли на народното стопанство.

През 1962 година в селското стопанство, основен отрасъл на румънската икономика, кооперативното беше напълно завършено. Днес то се развива бързо благодарение на механизирването и химизацията и задоволява по-голямата част от потребностите на населението и на промишлеността. Не прекъснато се развиваха и други отрасли на материалното производство, транспорта, строителството и т. н.

Селскостопанското производство през 1975 година ще се увеличи с 31 на сто в сравнение с 1970 година. Националният доход ще се увеличи за всяка година със 7.7—8.8 на сто, а реалните заплати ще нарастват през 1975 година с 20 на сто в сравнение с 1970 г. Доходите на

кооператорите ще се увеличат с 15—20 на сто.

Основният елемент във външната политика на СРР е дружбата братският съюз и многостранното сътрудничество с всички социалистически страни, изградена върху прилагането на принципите на марксизма-ленинизма и социалистическия интернационализъм. На тази основа се развива и крепне и румъно-българската дружба. През годините на социалистическото строителство тя придоби ново съдържание, разкрива широки перспективи за сътрудничество и коопериране във всички области на живота.

Днес румънският народ празнува четвърт век от освобождението на страната под знака на зазиращата се дейност, която Партията и правителството развиват на международната арене за дружба и сътрудничество с всички социалистически страни, за укрепване сплотеността на световната социалистическа система, на международното работническо и комунистическо движение, за единство на всички антиимпериалистически сили.

Иван КОНДУРАТ

секретар по печата при румънското посолство в София

## справочник

КИНО

От понеделник, до неделя включително, градските кина в окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети септември“ — „Любовна среща“; „Искра“ — „Шанс — едно на хиляда“; „Труден фронт“ — „Аршин Мал Алан“; „Следата на сокола“ и „Датануваме, Сиртаки“; лятно кино — „Космос“; „Стоманеното въже“; професорско кино „Васил Мавриков“; „Заветът на никата“ и „Късметскара“; „Гладиаторите на XX век“; „Фонтаните на Петроворек“; „Когато сме на 40 години“ и „Сто илост“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Напредък“ — „Пронизателни“; „Клеопатра“ и „Господин 420“; професорско кино „Харалампи Стоянов“ — гара Горна Оряховица — „Парола „Корн““.

СВИШОВ: „Алеко Константинов“ — „Укротяване на опричничката“ и „Бролята“; „Академия“ — „Не съм, госпожо“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Приключението на Том Совер“; „Бригата“ и „Господин Никой“; „ЛЮБОВИЦА“ — „Христо Ботев“.

„Пей, сърце“; „Любов при нула градуса“ и „Парижките потайности“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „Два гингив, ниският и високит“; „Рисковите на професията“ и „Чочарка“; „ПОЛСКИ ТЪРЪМБЕШ“; „Коста Стоянов“ — „Призрачен брак“; „Богамта змия“ и „Търсете изолата“.

КОНЦЕРТИ

На 27 август (сряда) във Велико Търново — концерт на именития пианист Емил Камиларов.

ФУТБОЛ

ЦСКА Септ. знаме — Тракия, Ботев — ЖСК-Славия, Левски-Спартак — Берек, Чепеларе — Академик, Кракра — Етър, Лудогор — Марица, Локомотив — Марек, Спартак — Черноморец.

БЪ РЪ

Анг. Кичев — П. Волон, Хр. Кърпачев — Лудогорет, Светкавица — Локомотив Рс, Чардафон-Орловец — Локомотив Мз, Локомотив ГО — ЖСК-Славия, Бевоски — Доростол, Раковски — Добруджа, Чалов — Септ. слава, Левски — Академик.

ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 23. VIII, 18.30 — Новини; 18.40 — Детски филм; 19.00 — Панорама; 19.30 — Концерт от народна музика; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — 25 години Социалистическа република Румъния; 20.50 Игрален филм; 22.15 — Забавна програм; 22.45 — Новини.

НЕДЕЛЯ — 24. VIII,

10.30 — „Необикновените приключения на Марек Луничката; 11.00 — Години на студията за документални филми; 11.40 — Културен живот; 12.00 — Новини; 16.50 — Новини; 17.00 — Футбол: „Левски-Спартак“ — „Берек“; В паузата — „БТ — седмичен преглед“; 18.40 — „С младостта на башите“; 19.25 — „Атлас“; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Спортен екран; 20.35 — „България“ — II серия; „Синият прозорец“; 21.05 — „На всеки километър“; втора серия; „Две китари“; 22.05 — Новини.

ПОНЕДЕЛНИК — 25. VIII,

17.30 — Интервю: „Северно сияние“ — предаване от Москва 18.00 — Новини; 18.10 — „Икономически паралели“; 18.40 — Реклами; 18.50 — Концерт на детския хор при Берлинското радио и телевизия; 19.10 — За Народната армия; „Граничната заплата“; 19.30 — „Нашият маршал“; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Господири на дъжда“ — документален филм на БТ; 21.00 — „На всеки километър“ — игрален филм на БТ, трета серия; „Песенният часоник“; 22.00 — „Един ден на металургия“ — филмов очерк за героизма на социалистическия труд Г. Пенков; 22.10 — Спортен екран; 22.20 — Мелодия на мисла; 22.25 — Новини.

ВТОРНИК — 26. VIII,

18.00 — Новини; 18.05 — „Тебешката война“ — новела от Д. Гудлев; 18.35 — За нас, жени; „За сво болати“; 19.05 — „Къщата на Гюте“ — документален филм на БТ по слу чай 220 г. от рождението на Гюте; 19.30 — Концерт на бюро „Реклама“; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „За тебе, свобода“ — Муглар на социалистическия труд Г. Пенков; 20.55 — Екран „Младост“; „Песни, родени в битки“ — първа част; 21.35 — Пътят киновият; 22.05 — Новини.

в „Борба“

стр. 4. 23. VIII. 69 г. бр. 101

Индекс 21 301

## Окръжен комитет на ДКМС Велико Търново организира

от 2 до 16 октомври 1969 година екскурзия до ГДР.

Маршрутът е: Берлин — Шверин — Роцок — Ной

бранденбург.

Цена на екскурзията — 190 лева.

В цената влиза: път, ношувки, храна и джобни па

ри — 61 марка.

Срок за въсяване на сумата — 12 септември 1969

година.

Справки и записвания на адрес: гр. Велико Търново, Окръжен комитет на ДКМС, тел. 24—06.

2—2